

^Aशीतस्पर्शः, ¹पृष्ठम्, ²पार्श्वम् इति विशेषः ।

(1951) “स्पृह ईप्सायाम्” (X-चुरादि:-1872. सक. सेट्. उभ.)

अदन्तः ।

सर्वाण्यपि रूपाणि ‘गृह ग्रहणे’ (425) इति धातुवत् ज्ञेयानि । ³स्पृहयालुः, ^B
⁴पुष्पेभ्यः स्पृहयन्-न्ती, ⁵स्पृहयाय्यः इति विशेषः ।

(1952) “स्फर चलने” (VI-तुदादि:-1389. (पा.) अक. सेट्. पर.)

क्षीरस्वामी एवं पठति । अन्ये सर्वे न पठन्ति । ‘स्फुरणे संचलने दीप्तौ’
इति वोपदेवः । स्फरः, स्फारः । सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककुरतिवत् (229)
बोध्यानि ।

(1953) “स्फल चलने” (VI-तुदादि:-1389. (पा.) अक. सेट्. पर.)

जैनशाकटायनः ‘स्फल चपले’ इति पठति । क्षीरस्वामिप्रभृतयः केचिदेव
धातुमसुं पठन्ति । रूपाणि सर्वाण्यपि तौदादिककुरतिवत् (229) बोध्यानि ।

(1954) “स्फायी वृद्धौ” (I-भ्वादि:-487. अक. सेट्. आत्म.)

स्फायकः-यिका, स्फावकः-विका, पिस्फायिषकः-षिका, पास्फायकः-यिका ;

1. औणादिके (द. उ. 6-37) थक्प्रत्यये निपातनात् सकारलोपः । ‘व्रश्च—’
(8-2-36) इत्यादिना शकारस्य षत्वम् । ष्टुत्वम् । पृष्ठम्=शरीरैकदेशः ।

2. औणादिके (द. उ. 10-13) थक्प्रत्यये सकारलोपे च रूपमेवम् ।

3. ‘स्पृहृष्टि—’ (3-2-158) इत्यादिना तच्छीलादिषु कर्तृषु आलुच्प्रत्यये
‘अयामन्तालु—’ (6-4-55) इति णेरयादेशे च रूपमेवम् ।

4. अत्र ‘स्पृहेरीप्सितः’ (1-4-36) इति ईप्सितस्य संप्रदानत्वम् । तेन ‘पुष्पेभ्यः’
इत्यत्र चतुर्थी ।

5. औणादिके (द. उ. 8-1.) आद्यप्रत्यये आयादेशे च रूपमेवम् । स्पृहयाय्यः=
स्पृहणशीलः ।

6. ‘स्फायो वः’ (7-3-41) इति णौ परतः यकारस्य वकारे रूपमेवम् ।

A. ‘काकुत्स्थपादपच्छायां शीतस्पर्शमुपागमत् ॥’ भ. का. 7-32.

B. ‘स्पृहयालुं कपि स्त्रीभ्यो निद्रालुमदयालुवत् ।’ भ. का. 7-21.